

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی



زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمتیان: شوکعت شیخ یه‌زدین

سه‌رتووسه‌ر: به‌دران نه‌حمه‌د حه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

ناوی کتیب: کچه نه‌ستیره - چیرۆک بۆ مندالان

گتیرانه‌وهی: Barbara Juster Ebsen

وه‌رگتیرانی له‌ دانیمارکییه‌وه: محهمه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن

بلاوکراره‌ی ئاراس: ۲۳۳

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری: به‌دران نه‌حمه‌د حه‌بیب - دلاوه‌ر صادق آمین

ده‌ره‌یتانی به‌رگ: ئاراس نه‌کرهم

خۆشنوووسی به‌رگ: محهمه‌د زاده

بیت لیدان: نسار عه‌بدوئالا

هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل

سه‌ره‌یه‌رشتیی چاپ: ئاوه‌رحمانی حاجی مه‌حموود

چاپی یه‌که‌م: هه‌ولتیر- ۲۰۰۴

ژماره‌ی سپاردن له‌ کتیب‌خانه‌ی به‌رتیه‌به‌رایه‌تیی گشتیی روشنیبری و هونه‌ر: ۲۰۰۳/۴۰۲

کچه نه‌ستیره

نه‌فسانه‌یه‌کی هیندییه سووره‌کانه

گتیرانه‌وهی:

Barbara Juster Ebsen

وه‌رگتیرانی له‌ دانیمارکییه‌وه:

محهمه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن

وینه‌کیشان: شیروان موحسین



کچه نه‌ستیره

ده‌گپرنه‌وه سه‌رده‌میکی زۆر زوو، کاتێ سه‌ریاکی خپله هیندییه‌کانی سه‌ر زه‌وی ئارام ده‌ژيان. ئه‌و ده‌مه‌ی جه‌نگیان دژی به‌ک به‌ریا نه‌ده‌کرد. خۆر دره‌وشاوه و هه‌رده‌م هاوین بوو.

ئه‌و ده‌مانه‌ی هه‌موو جو‌یار و رووباره‌کان روون و خاوین و پری ماسی بوون... به‌سه‌ر هه‌موو دره‌ختیکه‌وه بالنده هه‌لده‌نیشن و ئاسمان پری چریکه و خرۆشی مه‌لان بوو. زه‌وی به‌پیت و هه‌رچی دلی مرۆف بیخواستایه به‌ لیشاو بوو. ئه‌وان به‌ درێژایی رۆژ سه‌رگه‌رمی راوی کپوی و ماسی بوون... میوه‌جات و گوێز و بادامیان ده‌رنی.

ئه‌و ده‌مه‌ی له‌ قه‌دی دره‌خته توپکله‌ سپی و گه‌لا چۆن ده‌رزی و لق و پۆ چه‌ره‌کانی باکور، به‌له‌مه‌ درێژکۆله‌کانیان دروست ده‌کرد. ده‌یان‌توانی به‌ ئاسانی، به‌بی رهنج و ته‌قه‌لایه‌کی سه‌خت، به‌نیو رووبار و ده‌ریا به‌رینه‌کان بکه‌ون و به‌له‌مپانی بکه‌ن. ئیوارانیش کاتێ کاری رۆژانه ده‌هاته کۆتا، لێ راها‌تبوون له‌ ئاسمان رابمپین... چه‌زبان لێ بوو، له‌ گۆی زیوینی مانگ رابمپین، کاتێ به‌ ئاسمانی تاریکدا هه‌لده‌زنا.

چه‌زبان لێ بوو، سه‌رنجی نه‌ستیران بدن، کاتێ ده‌دره‌وشانه‌وه و تیشکیان ده‌دایه‌وه چون بلوور.

شه‌ویکیان

ئه‌و ده‌مه‌ی ئاسمانی بان میترگجا‌ر به‌ بریسک و هووری نه‌ستیران دره‌وشاوه بوو. شتیکی ته‌واو نوێیان دی.

رۆشتین نه‌ستیره‌ بوو، تا ئه‌و ساته‌ دیبیتیان.

له‌ کاتیکدا ئه‌مان لێی ورد ده‌بوونه‌وه، ئه‌و ده‌ستی به‌ گه‌شت کرد.

ته‌واو داها‌ته‌وه و نزیک زه‌وی بۆه!

ئه‌مجا وه‌ستا. ده‌یان‌توانی بیسین... چون چله‌چرایه‌کی سپی سپی، ریک به‌ ئاسمانی بان لوتکه‌ی چپایه‌کی دووره‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه. داخو ئه‌مه‌ چ نه‌پنییه‌کی



تیدابی؟

هه موویانی سه رسام کرد.

شهو له دوای شهو چاویان له سه ری بوو، سه رنجیان ددها.

ئهو له ئاسۆی بان لوتکهی چپاکه دوور نه ده که و ته وه.

پۆژان به دوای یه کدا هاتن و چوون.

ئه نجام سه رخیل و تی:

«با دهسته یهک جهنگاوه ری دلیر به رهو چیا دووره کان بکه ونه ری، تاکو بچه بنج

و بناوانی. ئه مجا بگه پینه وه و پیمان بلین ئه م دیارده یه چیه!»

جهنگاوه ره دلیره کان به رهو چیا دووره کان که و تنه ری.

کاتی گه پانه وه، وتیان:

«شتیکمان دی، به بهر زاییه وه دهره وشایه وه. ریک به ئاسمانی بان دار کارتیکی

چره وه ئاوێزان بوو. هیچ وه لامیکی پی نه داین. ئیمه شی ترساندا!»

هه مان شهو

یه کتی له جهنگاوه ره دلیره کان خه ونیتیکی دی.

له خه ونه که ییدا شوخه کچیکی دی، به روشناییه کی زیونسای به بریق و باق

دوره درابوو. به لێ رووناکیه کی زیونی لیتوه په خش ده بوو.

له گه له جهنگاوه ره دلیره که به قسان هات.

دهنگی چون زرنگانه وهی ژبی له زیو دارپژراو بوو.

ئهو باله پرشنگ هاویژه کانی بو درپژر کرد و تی:

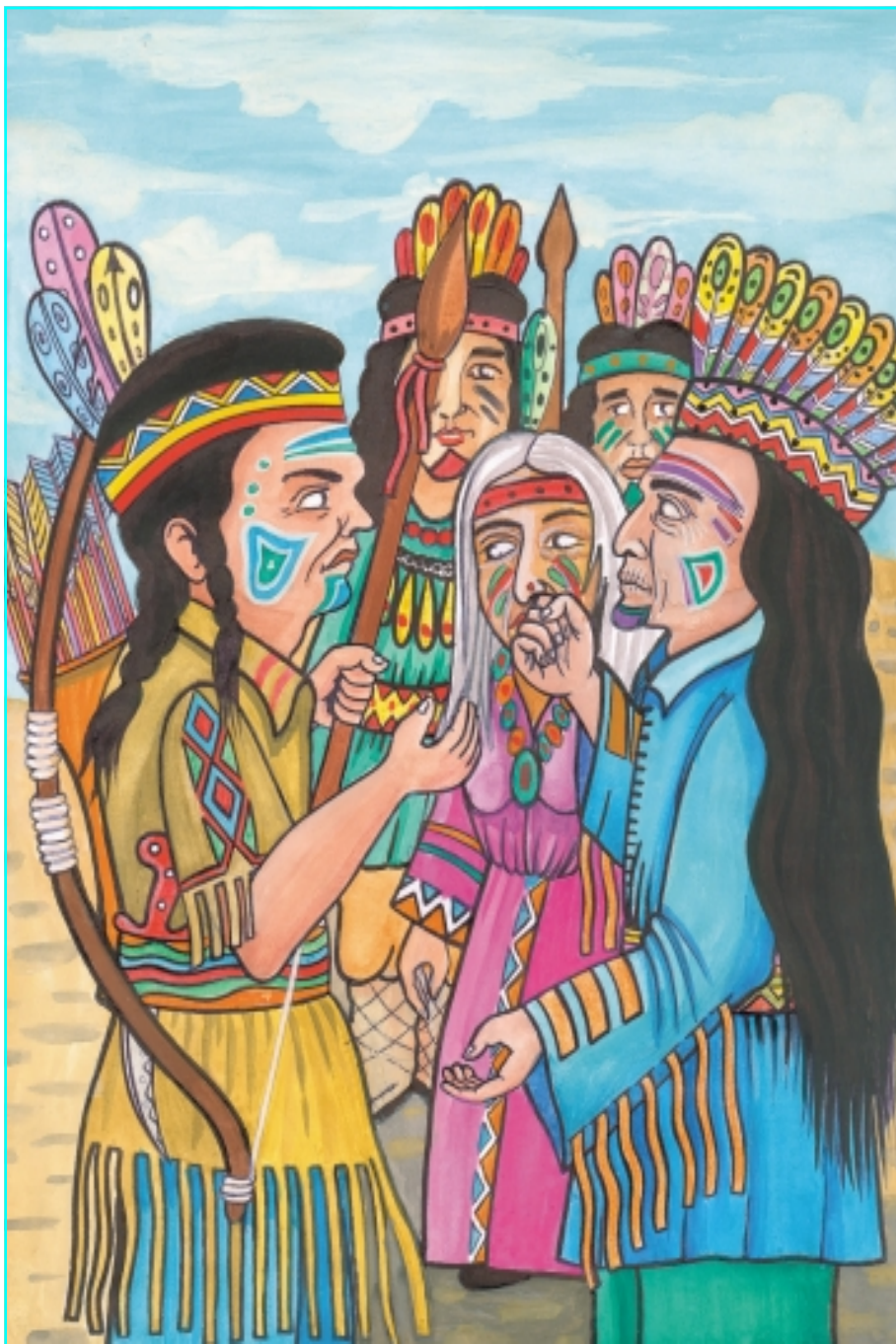
«شهنگم له بهر برا ئه مهنده به ئاسماندا بيم و بچم، زه مینه که ی تو بو لای خوی رام

ده کیشی.

من حه زم له شنه ی بایه کاتی به سه ر گباجاردا هه لده کات، حه زم له و رهنگانه یه که

له ژیر خومه وه ده یانینم.

پووبار و ده ریاکانیشم خوش ده وی.



پېم خوښه دهسته کاتم بۆ تاوه رۆشنه کان داهېلّم که بهردهوام دهبريسکينه وه.
 من له خېله کانی ئیوه وردبوومه وه
 منداله کانتانم دی له گونده کاندایارییان ده کرد.
 له نیو سهوزه گیادا خوښان ده تلانه وه.
 بۆیه من زور خوښحالم له نیو ئیوه دا بم.
 ئیدی هه رگیز به و سهراورده وه، به ئاسمانی تاریکدا گوزهر ناکه م.
 با پیاوماقوولانی ئیوه هاوکاریم بکه ن.
 با ئه وان ئاموژگاریم بکه ن،
 چ شپوه یه ک وهر بگرم،
 بۆته وهی هه تا هه تایه له دنیای ئیوه دا بژیم.»

کوره جهنگاوه ری لاو له خه و رابوو.
 هیشتا هه ر شه و بوو، خه ونه که ی هاتبووه کۆتا.
 کیژه زیوبینه دره وشاوه که ش ون بوو.
 کاتی سه رنجی چیا دووره که ی دا،
 چرا رۆشنه که ی له وئ دی،
 بهرز به بان چله پۆیه ی دار کاژه چره که وه بوو.
 ئیدی کوره لاو دیسان خه وی لی که وته وه.
 به یانیی داهاتوو
 کوره جهنگاوه ری لاو خه ونه سهیره که ی بۆ سه رخیل گێرایه وه.
 سه رخیل بانگی پیاو و ژنه دنیا دپته کانی کرد.
 سه رخیل رابوو، وتی:

«ئه سستیره که ده خوازی له سه ر زه وی بژی. پیاوسته خه لکی به خیره اتنی بکه ن. له
 ریز و فه ری هاتنی ئه م ئه سستیره یه وه ئاسمانی شینی بان میترگ جار که مان پر ده بی
 له چریکه و خرۆشی مه لان.»



لټره له سهر زمين ټو ناتوانې ټه سستېره به كي پرشنگدار بې.
 بږيه ده بې ټو سهر پشك بې، چ شپوه يه ك هه لده بږيرې.
 ټو ده توانې بېته گولټك، له و گولانه ي له زه وى شين ده بن.
 ټو ده توانې بېته ماسيه ك، له و ماسيه انه ي له ټاودا مه له ده كهن.
 ټو ده كارې بېته مه لټك، له و مه لانه ي به ټاسمانې بېته ردددا ده كه ونه باله فږه.
 له ههر كوټيه ك ټاسووده بې به ده ست بېنې، ټه وې ده بېته مالى.
 با بږوېن! ټيمه ده بې بېدو زينه وه و ټم راو بږو چو نانه ي پې را بگه بېنېن!
 سه رخ ټل و دم سپيه كان راست بو ونه وه.
 له سه رخو به ده وري ټاگره كه دا سو وړانه وه.
 گوران بې خوشه اتنيان چري.
 داري بو خوشيان خسته ناو بلټسه ي ټاگره كه وه.
 بو و به رامه ي خوش به رز بو وه و، به ره و ټاسوې به ربه يان هه لكشا.
 ټه مه ش سل او بو له ټه سستېره كه.
 ټيواره ي داهاتو و لاه جه نگا و ره دلټره كه گوندى جې هېشت. رووى كرده چيا
 دووره كه.
 بو لاي چرا زيوينه دره و شاو كه ي ټاسمانې بان چله پږيه ي دار كاڅه كه.
 ټو سه رنجې به رزاي بې دا و رو شناي بې به گور به ره و رووى هات.
 خوې بو، كچه زيوينه كه ي ناو خه ونه كه ي بو.
 ټم گه رايه وه دوا وه و، كچه ش شوټنې كه وت.
 كچه به به رزاي بيه وه باله فږه ي بو.
 رټگه تاريخه كه ي بو رو شن ده كرد.
 كاتې لاه جه نگا و ره دلټره كه گه يشته وه مال،
 هه مو له بن ده واره كانيان هاتنه در بو ديتنې كچه ټه سستېره.
 رو شناي بيه دلټر ټنه كه ي كچه ټه سستېره،
 به درټزاي بې شه و به سهر دو و رگه كه ياندا شنايه وه و خه رمانه ي دا.



که رۆژ بووه،
 کچه ئەستێره چوو شێوهی گۆلێکهوه،
 که به لاپالی کۆتیکهوه روا بوو.
 خه‌لکه‌که دهنگی ئەویان به ئاسمانی بان سه‌ریانهوه ده‌بیست.
 «ئهمه ده‌بیته مالی من. ئیدی له شێوهی ئەم گۆله‌دا و له‌سه‌ر زه‌وی ژیان به‌سه‌ر
 ده‌به‌م.»

به‌لام بۆ رۆژی دواتر دیسانه‌وه گۆتیان له دهنگی بوو.
 ئەو وتی:

«ئهم گۆله له دووری گونده‌که‌وه رواوه،
 من لێره‌وه هه‌رگیز ئەو خه‌لکه نابینم که خۆشم ده‌وین.»
 ئیدی گۆله‌که‌ی جێ هێشت و سه‌ره‌ه‌خوار بالی گرت،
 به‌ره‌و که‌روێشکه‌ی گیاجاره‌ به‌رینه‌که.
 لێره‌ گۆلاله له هه‌موو په‌نگی روا‌بوون.
 کچه ئەستێره به شه‌مالی وت:

«لهم گیاجاره‌دا ده‌ژیم.»
 گۆلێکی گچکه‌ی هه‌لبژارد، شین چون ئاسمان
 «ئا لێره‌دا ده‌ژیم.»

به‌لام ئەویش شوێنیکی گونجاو نه‌بوو.
 هه‌موو رۆژی زه‌وی له ژێریدا ده‌له‌رزى و ده‌هه‌ژا.
 گامیش گه‌لی کۆی، به هه‌رووژم ده‌که‌وتنه نێو گیاجاره‌که.
 به سمه‌کانیان ده‌یانکێتلا و زه‌وییه‌که‌یان هه‌لده‌گێرايه‌وه.
 کچه هاواری لی هه‌لسا:

«ناتوانم لێره‌شدا به‌سه‌یمه‌وه!»
 خه‌لک ئەو شه‌وه پرسنگی ئەویان دی ده‌دره‌وشایه‌وه.



هه وراز بۆ سه رو ئه وان، به ره و ئاسمانی تار هه لکشا.
 ئه وان به م کۆچه خه مگین بوون.
 له وه ده ترسان، بۆ هه تا هه تا جییان بیلتی.
 خاکه که ی ئه وان ی به دل نه بووی و
 نه ی توانیبی جییه ک بۆ خۆی بدۆزیته وه به ئاسووده یی تییدا بژی.
 کچه ئه ستیره بهرز به سه ر ده ریا وه ده شنا یه وه.
 خۆی له و تا قی ئاسمانه و
 بریسکه زیوینه که شی له ده ریا ی تاریکدا ده ی نواند.
 هه موو چرا ده سته خوشکه کانی ئاسمانیشی
 له ده ریا دا وینه ی خۆیان دی.
 خه لکه که بۆی تاسه بار بوون.
 جار یکی دی گو ییبستی زرنگانه وه زیوینه که ی ده نگ ی بوون.
 بانگی کرد:

«خوشکه کانم، خوشکه کانم، گه شته کانتان راگرن!... پیکه وه له گه ل مندا ئارامی
 بدۆزنه وه. وهرن با ئه م ئاوه را وه ستا وانه بیته مالمان.»
 خه لکه که ئاسمانیان دی له بهر رۆشنایی چرا بی ژماره کاندا ده له رزی.
 ههروه ها ده ریا تاریکه که شیان دی، بیووه ژینگه ی ئه ستیران.
 ئه وان ئه م پرسیاره یان له یه کدی ده کرد:
 «ئهمه چ مانایه ک ده به خشی؟»
 دم سپییه کان زه رده خه نه یان هاتی. سه رخیلش ههروه ها زه رده خه نه ی هاتی،
 وتی:
 «با ئیستا ئارام بین و بنوین، ئاخریبه که ی کچه ئه ستیره که مان مائی بۆ خۆی
 دۆزییه وه.»

شه و بای نهرم و نیان سر وه ی هات.
 مرۆف گو یی له ماسیگره ده بوو ده یقیژاند و په پوو ده یخویند.



کاتی پوژ پووه، گورانکاربیهک رووی دابوو.
 سه دان ئەستیره به نیتو دەریا شینه که دا پەرشویلاو بیوونەوه.
 ئەخیر!... ئەستیره نەبوون!...
 ئەوان سه دان گولئەستیره بوون!
 نیلوفه پری ئاوی بوون!

کچه ئەستیره مائی خۆی لەم زهوییه دۆزییه وه.
 خوشکه ئەستیره کانیشی گوپرایه لی بوون.
 ئەوانیش وازیان له گه پانی شهوانه ی ئاسمان هینا.
 دابه زینه نیتو دەریاوه، تاکو پیوه نیدی به کچه ئەستیره وه بکه ن، له ماله
 نۆیه که یدا.
 سه راپای خه لک به سواری به له مه درێژکۆله کانیا نه وه که وتنه به له مپانی. ئەوان
 خۆیان بو ئاوه که ده چه مانده وه تاکو ده ست له گولئە سپیه جوانه کان بده ن.
 نیلوفه پری ئاوی!
 ئەوانه، ئەو ئەستیره نه ن که شه ویک له شه وانی سه رده مئیکی زۆر کۆن، له
 بلندا یی ئاسمانه وه به ربوونه وه.
 ئەگەر نیلوفه ریکت دی، به هیمنی دهستی پیدایینه.
 په ره کانی له بهر خۆر ده دره وشینه وه،
 وهک ئەو ئەستیره گه شانه ی، جاری له جارن به تاقی ئاسمانه وه جریوه یان هاتوه.
 نیلوفه ره کان!. به هیمنی دهستیان پیدایینه و له یادت بی، ئەوانه ئەستیره ن.

سه رچاوه:

Stjernerpiigen

Genfortalat af: Barbara Juster Esbensen

På dansk ved: Susanne Gronborg og Knud Holst 1989 Carlsen

Forlag, Copenhagen.